

ثلاثة الأصول وأدلتها (للحرمين (والجمعية)

หลักการสามประการพร้อมหลักฐาน

น

หลักการสามประการพร้อมหลักฐาน

ชัยค์ มุหัมมัด อัดตะมีมีย
ขออัลลอฮ์ได้ทรงเมตตาเขาด้วยเถิด

หลักการสามประการพร้อมหลักฐาน

ชัยค์ มุหัมมัด อัดตะมีมีย
ขออัลลอฮ์ได้ทรงเมตตาเขาด้วยเถิด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

พึงทราบเถิด ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาท่าน
ว่าเป็นวาญิบเหนือเราที่ต้องเรียนรู้ประเด็น คือ:

ประการแรก: ความรู้ คือ การรู้จักอัลลอฮ์
การรู้จักนบีของพระองค์
และการรู้จักศาสนาอิสลามพร้อมด้วยบรรดาหลักฐาน

ประการที่สอง: การนำไปปฏิบัติ

ประการที่สาม: การเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์

ประการที่สี่:

การอดทนต่อสิ่งที่เข้ามารบกวนในหนทางของพระองค์

และหลักฐานคือ คำตรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า:
ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿وَالْعَصْرُ 1 إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ 2 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا
بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ (3)

ขอสาบานด้วยกาลเวลา 1

แท้จริงมนุษย์นั้น อยู่ในการขาดทุน 2

นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายและตักเตือนกันและกัน ในสิ่งที่ เป็น สัจธรรม

และตักเตือนกันและกัน ให้มีความอดทน 3 [อัลอัสรฺ: 1-3]

อิมาม อัช-ชาฟีอียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า:
"หากว่าอัลลอฮฺมิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆ
ลงมาแก่ปวงบ่าวของพระองค์ เว้นแต่เพียงซูเราะฮฺนี้
ก็เป็นการเพียงพอแล้วสำหรับพวกเขา"

ท่านอัล-บุคอรียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวว่า: บทที่ว่าด้วย:
ความรู้ต้องมาก่อนคำพูดและการกระทำ
และหลักฐานคือคำตรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ว่า:
"ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
(ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้)

นอกจากอัลลอฮฺและจงขอยกยโทษต่อความผิดเพื่อตัวเจ้า..."
(มุฮัมมัด : 19) ดังนั้น

พระองค์จึงทรงเริ่มต้นด้วยความรู้ก่อนการพูดและการกระทำ
พึงทราบเถิด -ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน:-

ว่าเป็นหน้าที่ของมุสลิมและมุสลิมะฮ์ทุกคน
ที่จะต้องเรียนรู้สามประการเหล่านี้ และปฏิบัติตาม:

ประการแรก: แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงสร้างเรา
และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เรา

และไม่ได้ทรงละทิ้งเราอย่างไม่มีเป้าหมาย

แต่ทว่าพระองค์ได้ทรงส่งเราะซูลท่านหนึ่งมายังเรา

ดังนั้นผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน ก็จะได้เข้าสวนสวรรค์

และผู้ใดฝ่าฝืนท่าน ก็จะได้เข้าไฟนรก

และหลักฐานคือคำตรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า:
(إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ فَعَصَىٰ
فِرْعَوْنَ أَلْرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۚ 16)

แท้จริงเราได้ส่งเราะซูลคนหนึ่งไปยังพวกเจ้า
เพื่อเป็นพยานต่อพวกเจ้า

ดังที่เราได้ส่งเราะซูลคนหนึ่งไปยังฟิรอาฮ์ 15

แต่ฟิรอาฮ์ได้ฝ่าฝืนเราะซูลคนนั้น
ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง 16
[อัล-มุซซัหมิล : 15-16]

ประการที่สอง:

อัลลอฮ์ไม่ทรงพอพระทัยในการที่ผู้ใดจะถูกตั้งเป็นภาคีร่วมกับ
พระองค์ในการเคารพภักดีต่อพระองค์
ไม่ใช่มะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด และไม่ใช่นบีที่ถูกส่งมา
และหลักฐานคือคำตรัสของพระองค์ ตะอาลา ที่ว่า:

(وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۚ 18)

และว่าแท้จริงบรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้น
พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ [อัลญิน : 18]

ประการที่สาม:

ผู้ใดที่เชื่อฟังท่านเราะซูลและให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์
ไม่อนุญาตให้เขาผูกมิตรภักดีกับผู้ที่เป็นปรปักษ์ต่ออัลลอฮ์แ
ลเราะซูลของพระองค์
แม้ว่าเขาจะเป็นญาติที่ใกล้ชิดที่สุดก็ตาม

และหลักฐานคือคำตรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
ءَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم

بُرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (22)

เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และวันปรโลก รักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์
และเราะซูลของพระองค์
ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเข
หรือลูกหลานของพวกเข หรือพี่น้องของพวกเข
หรือเครือญาติของพวกเขก็ตาม
ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพ
วเขา
และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนข
องพระองค์
และจะทรงให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย
มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์
โดยเป็นผู้พำนักรู้ในนั้นตลอดกาล
อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขา
และพวกเขาก็ยินดีปรีดาต่อพระองค์
ชนเหล่านั้นคือพรรคของอัลลอฮ์ ฟังรู้เถิดว่า
แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น
พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ [อัล-มุกดาละฮ์ : 22]

ฟังทราบเถิด

ขออัลลอฮ์ทรงชี้นำท่านสู่การภักดีต่อพระองค์ -
ว่าอัลหะนีฟียะฮ์ อันเป็นศาสนาของอับรอฮีมนั้น :
คือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว
โดยมอบความบริสุทธิ์ใจในศาสนาให้แก่พระองค์

และด้วยสิ่งดังกล่าวนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาแก่นุษย์ทั้งปวงและได้ทรงสร้างพวกเขามาเพื่อการนี้ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลาตรัสว่า:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ(56)}

และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่ออื่นใด

เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า [อัซซาริยาต : 56], และความหมายของ "พวกเขาอิบาดะฮ์ต่อข้า" คือ พวกเขาให้เอกภาพต่อข้า

และสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาไว้คือ เตาฮีด ซึ่งก็คือการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการเคารพภักดี

และสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามที่ใหญ่หลวงที่สุดคือการตั้งภาคี ซึ่งก็คือการวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นร่วมกับพระองค์

และหลักฐานคือคำตรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...}

และพวกเจ้าจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด

และอย่าให้มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์... [อันนิสาฮ์ : 36]

และเมื่อท่านถูกถามว่า:

อะไรคือหลักการสามประการที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ที่จะต้องรู้จัก?

ก็จงกล่าวว่า : คือการที่ป่าวจะรู้จักพระผู้อภิบาลของเขา ศาสนาของเขา

และนบีของเขามุหัมมัด

คือลลลลอฮูอะลลยฮิวะลลลัม

[หลักข้อที่หนึ่ง]

เมื่อท่านถูกถามว่า: ใครคือพระเจ้าของท่าน?

ก็จึงกล่าวเกิดว่า: พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์
ผู้ทรงเลี้ยงดูฉันและเลี้ยงดูสรรพสิ่งทั้งมวลด้วยพระเมตตาของ
พระองค์ พระองค์คือผู้ที่ฉันเคารพภักดี
และฉันไม่มีผู้ที่สมควรแก่การเคารพภักดีอื่นใดนอกจากพระ
องค์ และหลักฐานคือคำตรัสของพระองค์ที่ว่า:

{الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2}

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก [อัลฟาติฮะฮ์ : 2]
และสรรพสิ่งทั้งมวลนอกเหนือจากอัลลอฮ์นั้นคือโลก
และฉันก็เป็นหนึ่งในโลกนั้น

ดังนั้น หากท่านถูกถามว่า:
ท่านรู้จักพระผู้อภิบาลของท่านได้อย่างไร?

ก็จึงตอบว่า ด้วยสัญญาณต่างๆ
และสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์

และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
กลางคืนและกลางวัน และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างคือชั้นฟ้าทั้งเจ็ดแล
ะบรรดาผู้ที่อยู่ในนั้น

และแผ่นดินทั้งเจ็ดและบรรดาผู้ที่อยู่ในนั้น

และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสอง

และหลักฐานคือคำตรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า:

{وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ 37}

และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
การมีกลางวัน และกลางคืน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์

พวกเจ้าอย่าได้สujudให้แก่ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์
แต่จงสujudแต่อัลลอฮ์พระผู้ทรงสร้างพวกมัน

หากพวกเจ้าเคารพภักดีต่อพระองค์อย่างแท้จริง [ฟุศสิลัต :
37]

และคำตรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 54﴾

แท้จริงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้านั้น

คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน
จากนั้นทรงสถิตย์อยู่เหนือบัลลังก์

พระองค์ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวันโดยที่กลางวันนั้น
ไล่ตามกลางวันอย่างรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์
ดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาว (โดยทั้งหมดนั้น)

ยอมจำนนต่อพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่า
การสร้างและการบัญชานั้นเป็นสิทธิของพระองค์
ความจำเริญเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
[อัล-อะฮ์รอฟ : 54]

และพระผู้ทรงอภิบาลคือผู้ทรงเป็นที่เคารพสักการะ
และตั้งหลักฐานที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فُرُشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

โอ้มนุษย์เอ๋ย

จงเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเ

จำและบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง

(พระองค์)คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่ปรองสำหรับพวกเจ้า
และท้องฟ้าเป็นหลังคา
และทรงประทานน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้า
แล้วทรงให้ผลไม้มาให้นาชนิดงอกเงยออกมาด้วยน้ำนั้นเพื่อเป็น
ปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นจงอย่าตั้งสิ่งใด ๆ
เทียบเคียงกับอัลลอฮ์ ทั้งที่พวกเจ้ารู้อยู่แล้ว [อัลบะเกาะเราะฮ์:
21-22]

ท่านอิบนุกะซีร เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:
พระองค์ผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้
คือผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะ

และประเภทต่างๆ ของอิบาดะฮ์ที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาไว้ เช่น
อิสลาม, อิหม่าน, และอิหฺซาน และในจำนวนนั้นก็ได้แก่:
การวิงวอนขอพร, ความยำเกรง, ความหวัง, การมอบหมาย,
ความปรารถนา, ความหวั่นเกรง, ความนอบน้อม,
ความยำเกรง, การกลับตัวกลับใจ, การขอความช่วยเหลือ,
การขอความคุ้มครอง, การขอความช่วยเหลือให้พ้นภัย,
การเชือดสัตว์พลี, การบิหนฺฮัน และอิบาดะฮ์ประเภทอื่นๆ
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชา ทั้งหมดนี้ต้องปฏิบัติเพื่ออัลลอฮ์
ตะอาลา แต่เพียงผู้เดียว และหลักฐานคือดำรัสของอัลลอฮ์
ตะอาลา ที่ว่า:

{وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا} (18)

และว่าแท้จริงบรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ [อัลญิน : 18]

ดังนั้น

ผู้ใดที่อุทิศสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากมันให้แก่สิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เขาก็คือผู้ตั้งภาคีและผู้ปฏิเสธศาสนา

และหลักฐานก็คือคำตรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ﴾ (117)

และผู้ใดวิงวอนขอจากพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ ทั้งที่ไม่ใช่หลักฐานใดๆ เลยที่พิสูจน์แก่เขาในการนี้ ดังนั้นการคิดบัญชีของเขาที่แท้จริงอยู่ที่พระองค์ผู้อภิบาลของเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ [อัลมอมีนูน : 117]

และในหะดีษ ที่ว่า:

"الدُّعَاءُ مُحُ الْعِبَادَةِ"

""การดออาอันั้นคือสมอของอิบาดะฮ์""

และหลักฐานคือ คำตรัสของพระองค์ตะอาลา ที่ว่า:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ
جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (60)

และพระองค์ผู้อภิบาลของพวกเจ้าตรัสว่า

"จงวิงวอนต่อข้าเถิด ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า แท้จริงบรรดาผู้หยิ่งผยองที่ไม่เคารพสักการะข้า จะต้องตกนรกอย่างอัปยศ [ซอฟิร : 60]

และหลักฐานของความกลัว (อัลเคาฟ) นั้น คือคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

{...فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด
หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา [อาลิอิมรอน : 175]

และหลักฐานสำหรับความหวังนั้น
คือดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

{...فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُسْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا}

ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา
ก็ให้เขาประกอบการทำงานที่ดี
และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย [อัลกะฮ์ฟ : 110]

และหลักฐานสำหรับเรื่องการมอบหมาย (อัต-ตะวักกุล)
คือดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

{وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

และแต่อัลลอฮ์นั้นพวกเจ้าจงมอบหมายเถิด
หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง [อัลมาอิดะฮ์ : 23]
และคำกล่าวของพระองค์ ที่ว่า:

{...وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...}

และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮ์
พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา [อัญญะละลัก : 3] .

และหลักฐานของการหวัง การเกรงกลัว และการนอบน้อม
คือดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

{...إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خُشِعِينَ}

แท้จริงพวกเขาต่างก็มุ่งมั่นในการทำความดี
และพวกเขาต่างก็วิ่งวอนต่อเราด้วยความหวัง
(ในความเมตตาของเรา) และด้วยความกลัว

(ต่อการลงโทษของเรา) และพวกเขานอบน้อมถ่อมตนต่อเรา
[อัล-อันบิยาฮ์ : 90]

และหลักฐานของความยำเกรง
คือดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:
{...فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ...}

ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้าเถิด
[อัลมาอิดะฮ์ : 3]

และหลักฐานของการกลับเนื้อกลับตัว
คือดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:
{وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلَمُوا لَهُ...}

และจงหันสู่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
และจงยอมจำนนต่อพระองค์... [อัชชุกร : 54]

และหลักฐานในเรื่องการขอความช่วยเหลือ
คือพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า:
{إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}

เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพภักดี
และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ
[อัลฟาติฮะฮ์ : 5] และในหะดีษ

"إِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ"

"เมื่อเจ้าขอความช่วยเหลือ
ก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์"

และหลักฐานของการขอความคุ้มครอง
คือคำตรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:
{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}

จงกล่าวเถิด

ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ
[อัลฟะลัก : 1], และ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1﴾

จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ
[อันนาส : 1]

และหลักฐานของการขอความช่วยเหลือ (อิสติอะซะฮ์)
คือดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ...﴾

จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าของพวกเขา
แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบรับแก่พวกเจ้า... [อัลอันฟาล : 9]

และหลักฐานของการเชือดพลี
คือดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 162 لَا شَرِيكَ لَهُ...﴾

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน
และการอิบาดะฮ์ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน
และการตายของฉันนั้น
เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกทั้งหลาย

ไม่มีภาคีอันใดแก่พระองค์... [อัลอันอาม : 162-163],
และจากอัซซุนนะฮ์:

"لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ."

อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้ที่เชือดเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

และหลักฐานเรื่องการบนบานนั้น
คือดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:
(يُؤْفُونَ بِالَّذَرْبِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا 7)

พวกเขาปฏิบัติตามคำสัตย์สาบาน
และกลัวต่อวันหนึ่งที่มีความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว
[อันอินซาน : 7].

[หลักข้อที่สอง]

การทำความรู้จักศาสนาอิสลามพร้อมด้วยหลักฐาน
ซึ่งก็คือ

การยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ด้วยการให้ออกภาพต่อพระองค์
ยอมจำนนต่อพระองค์โดยการเชื่อฟัง
และบริสุทธิ์จากการตั้งภาคีและบรรดาผู้ตั้งภาคี

ประกอบด้วยสามระดับขั้น คือ อิสลาม อิหม่าน และอิหฺซาน
และแต่ละระดับขั้นก็มีหลักการ (รูกุน) ต่างๆ

หลักการของอิสลามมีห้าประการคือ:

การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภัก
ตินอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดนั้นคือเราะสูลของอัลลอฮ์,
การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด, การจ่ายซะกาต,
การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน, และการประกอบพิธีหัจญ์
ณ บัยตุลลอฮ์

ส่วนหลักฐานของการปฏิญาณตนนั้น
คือดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

(شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 18)

เว้นแต่พระผู้ทรงสร้างฉัน... [อัซซุครุฟ : 26-27]

และดำรัสของพระองค์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ ٱللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ۝۶۴﴾

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “โอ้ชาวคัมภีร์! พวกท่านจงเข้ามาสู่การยึดมั่นต่อคำที่เหมือนกันระหว่างเราและพวกท่านเถิด คือ เราจะไม่เคารพสักการะสิ่งใด ๆ นอกจากอัลลอฮ์ และเราจะไม่ตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์ และพวกเราจะไม่ถือเอาระหว่างพวกเราด้วยกันเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์” แต่หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าจงเป็นพยานเถิดว่า แท้จริงพวกเราเป็นมุสลิมที่ยอมจำนน” [อาลิอิมรอน : 64]

และหลักฐานของการปฏิญาณว่านบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌۭ۝۱۲۸﴾

แท้จริง (โอ้ มนุษย์เอ๋ย) ได้มีเราะซูลคนหนึ่งจากหมู่พวกเจ้าได้มายังพวกเจ้าแล้ว ผู้ที่รู้สึกลำบากใจกับความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นกับพวกเจ้า ผู้ที่คอยห่วงใยพวกเจ้า เป็นผู้ที่เห็นอกเห็นใจ และเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ [อัตเตาบะฮ์ : 128]

ความหมายของการปฏิญาณตนว่า มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือ ปฏิบัติตามในสิ่งที่ท่านสั่ง เชื่อในสิ่งที่ท่านบอกกล่าว

ออกห่างจากสิ่งท่านสิ่งห้าม

และไม่มีการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์

นอกจากสิ่งที่ท่านบัญญัติไว้เท่านั้น.

และหลักฐานในเรื่องการละหมาด การจ่ายซะกาต
และการอธิบายหลักเตาฮีดนั้น คือดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา
ที่ว่า:

(وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿5﴾)

และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพ
พำกิตต่ออัลลอฮ์

เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์

เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด

และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม [อัล-
บัยยีนะฮ์: 5]

และหลักฐานของการถือศีลอด คือดำรัสของอัลลอฮ์
ตะอาลา ที่ว่า:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿183﴾)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

การถือศีลอดนั้นได้ถูกบัญญัติแก่พวกเจ้าแล้ว

เช่นเดียวกับที่ได้ถูกบัญญัติแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้า

เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง [อัลบะเกาะเราะฮ์: 183]

และหลักฐานของการทำหัจญ์นั้น คือดำรัสของอัลลอฮ์
ตะอาลา ที่ว่า:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (97)

และการแสวงบุญไปยังบ้านนั้นเป็นหน้าที่สำหรับมนุษย์ที่มีต่ออัลลอฮ์สำหรับผู้ที่มีความสามารถ และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมั่งคั่งไม่ต้องการการพึ่งพา (สิ่งใด) จากสากลโลก [อาลิอิมรอน : 97]

ระดับที่สอง: การศรัทธา ซึ่งมีเจ็ดสิบกว่าแขนง
แขนงที่ประเสริฐที่สุดคือการกล่าวว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์

และแขนงที่ต่ำที่สุดคือการขจัดสิ่งอันตรายออกจากทางสัญจร และความละอายเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา

และหลักการศรัทธามี 6 ประการ คือ:
การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์
ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์
ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์
ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์
และศรัทธาต่อกฎสภาวะการณืทั้งดีและร้าย

และหลักฐานสำหรับหลักการทั้งหกประการนี้คือ อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

หาใช่ความดีนั้นอยู่ที่การผินหน้าไปทางทิศตะวันออกและทิศ

ตะวันตกเลย

แต่ความดี

คือการศรัทธาของบุคคลที่มีต่ออัลลอฮ์ วันปรโลก มลาอิกะฮ์ คัมภีร์ และบรรดานบี... [อัลบะเกาะเราะฮ์ : 177]

และหลักฐานสำหรับเรื่องอัลเกาะดร์ คือดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

{إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ 49}

แท้จริงทุกๆ สิ่งนั้น เราสร้างมันตามการกำหนด (ที่ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้าแล้ว) [อัล-เกาะมัร : 49]

ระดับที่สาม: อิห์ซาน มีหลักการเดียว คือการที่ท่านเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ดุจดั่งท่านกำลังเห็นพระองค์ แม้ว่าท่านจะไม่เห็นพระองค์ แต่แท้จริงแล้วพระองค์นั้นทรงเห็นท่าน

และหลักฐานคือ ดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

{إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ 128}

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ และบรรดาผู้กระทำความดี [อันนะห์ล : 128]

และดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

{وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ 217 الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّمَن يَشَاءُ 218 وَتَقَبَّلَكَ فِي السُّجُودِ 219}

และจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปราณีเสมอ 217

ผู้ทรงเห็นเข้าขณะที่เจ้ายิน (ละหมาด) 218

และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้ก้มกราบ [อัซซุอะรอฮ์ : 217-219]

และคำตรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ...﴾

และไม่ว่าเจ้า (ไอ้ มุฮัมหมัด) จะอยู่ในกิจการใด
และไม่ว่าเจ้าจะอ่านส่วนใดจากอัลกุรอาน
และไม่ว่าพวกเจ้าจะกระทำการใด
เราก็จะรู้เห็นเป็นพยานต่อพวกเจ้า
ในตอนที่พวกเจ้ากำลัง่วนอยู่ในเรื่องนั้น... [ยูनुส : 61]
โอการ

หลักฐานจากสุนนะฮ์ คือ: หะดีษญะบิลที่เรารู้จัก
จากอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า:

"بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ،
شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى
النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ!

วันหนึ่ง ขณะที่พวกเรากำลังนั่งอยู่กับท่านเราะสูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิซซะลัม หันได้นั้น

ก็มีชายคนหนึ่งได้ปรากฏขึ้นมายังพวกเรา

เขาสวมเสื้อผ้าที่ขาวโพลน มีผมที่ดำสนิท

ไม่เห็นร่องรอยของการเดินทาง

และไม่มีผู้ใดเลยในหมู่พวกเราที่รู้จักเขา

จนในที่สุดเขาได้เข้ามานั่งที่ท่านนบี

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิซซะลัม

แล้วเอาเข่าทั้งสองข้างของเขายันกับเข่าทั้งสองข้างของท่าน

และได้วางมือของเขามบนหน้าขาของท่าน แล้วกล่าวขึ้นว่า

ไอ้มุฮัมหมัด

أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟

จงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิสลามเกิด?

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ - فَعَجَبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ -.

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัทธิล่อฮะลีย์ฮะลัลัม จึงกล่าวว่า:
“อิสลามคือ

การที่ท่านปฏิบัติตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพ
ภักดีนอกจากอัลลอฮ์

และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์, ดำรงการละหมาด,
จ่ายซะกาต, ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน,

และประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์

หากท่านมีความสามารถที่จะเดินทางไปได้” เขากล่าวว่า

“ท่านพูดจริงแล้ว” - พวกเราจึงประหลาดใจกับเขา

ที่เขาถามท่านและกลับเป็นผู้ยืนยันคำตอบของท่านเอง -

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟

เขากล่าวว่า:

โปรดบอกฉันเกี่ยวกับหลักการศรัทธาด้วยเถิด?

قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ.

ท่านกล่าวว่า “คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์

ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อบรรดาเราะซูลของพระองค์

ต่อวันปรโลก

และท่านศรัทธาต่อการกฏสภาวะการณ์ของพระองค์ทั้งดีและ

ชั่ว” เขากล่าวว่า “ท่านพูดจริงแล้ว”

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟

เขาได้กล่าวว่า: ถ้าเช่นนั้น
ท่านจงบอกฉันเกี่ยวกับอัลอิหฺซาน?

قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ.

คือการที่ท่านเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
ดุจดั่งท่านกำลังเห็นพระองค์ แม้ว่าท่านจะไม่เห็นพระองค์
แต่แท้จริงแล้วพระองค์นั้นทรงเห็นท่าน

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟

เขากล่าวว่า: แล้วจงบอกฉันเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์?

قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ.

เขากล่าวว่า: ผู้ถูกถามในเรื่องนั้นมิได้รู้ดีไปกว่าผู้ถาม

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟

เขากล่าวว่า: ดังนั้น โปรดบอกฉันถึงสัญญาณของมัน?

قَالَ: أَنْ تِلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْخُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ، يَتَطَوَّلُونَ فِي
الْبُنْيَانِ.

ท่านกล่าวว่า: “การที่ทาสีให้กำเนิดนายหญิงของนาง
และท่านจะได้เห็นบรรดาคนเลี้ยงแกะที่เท้าเปล่า เปลือยกาย
และยากจนชั้นแค้น แข่งขันกันสร้างอาคารสูง”

قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عَمْرُ! أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ، أَتَأْكُمُ يَعْلَمُكُمْ دِينَكُمْ”.

(ท่านอุมัร) กล่าวว่า: จากนั้นเขาก็จากไป
และฉันก็หายหน้าไปหลายวัน ต่อมาท่านนบีได้ถามฉันว่า
“โอ้อุมัร ท่านรู้หรือไม่ว่าผู้ถามนั้นเป็นใคร?” ฉันตอบว่า
“อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ย่อมรู้ดีกว่า” ท่านกล่าวว่า
“แท้จริงเขาคือญิบรีล
เขามาทหาพวของท่านเพื่อสอนศาสนาของพวกท่าน”

[หลักการที่สาม]

การรู้จักนปีของพวกท่าน มุหัมมัด
คือลัลลอฮะลัยฮะซัลลัม และท่านคือ มุหัมมัด
บุตรอับดุลลอฮ์ บุตรอับดุลมุฏฏอลิบ บุตรฮาซิม,
ฮาซิมมาจากตระกูลกูรัยช กูรัยชมาจากอาหรับ
อาหรับมาจากลูกหลานอิสมาอีล บุตรอิบรอฮีม
อะลัยฮิมุสสลาม

และท่านมีอายุหกสิบสามปี -
สี่สิบปีก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสดา
และอีกยี่สิบสามปีที่เป็นศาสดา (นปีและเราะซูล)
ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นนปีด้วยบทอิกเราะฮ์
และถูกส่งมาเป็นเราะซูลด้วยบทอัล-มุดดัษิร
และเมืองของท่านคือมักกะฮ์

อัลลอฮ์ทรงส่งท่านมาเพื่อตักเตือนให้พ้นจากการตั้งภาคี
และเรียกร้องสู่การเตาฮีด และหลักฐานคือคำตรัสของอัลลอฮ์
ตะอาลา ที่ว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ ۚ 1 قُمْ فَأَنْذِرْ ۚ 2 وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۚ 3 وَنَبَاكَ فَطَهِّرْ ۚ 4 وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۚ 5 وَلَا
تَمْنُنْ ۚ 6 تَسْتَكْبِرُ ۚ 6 وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۚ 7﴾

โอผู้หมกมุ่นอยู่เอ๋ย
จงลุกขึ้น แล้วจงตักเตือน
และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร
และเสื้อผ้าของเจ้า ก็จงทำให้สะอาด
และสิ่งสกปรก ก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย
และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย

และเพื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าเท่านั้นจงอดทน
มุตดัษษิร : 1-7]

[อัล-

และความหมาย

﴿فَقُمْ فَأُنْذِرْ﴾

จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน
ตักเตือนจากการตั้งภาคี และเรียกร้องไปสู่เตาฮีด

คือ

﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾

และพระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร

คือ จงให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ด้วยการให้เอกภาพ

﴿وَنِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾

และเสื้อผ้าของเจ้า ก็จงทำให้สะอาด

คือ จงทำให้การทำงานของเจ้าสะอาดจากการตั้งภาคี

﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾

และสิ่งสกปรก ก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย

มลทินคือบรรดารูปเคารพ

และการหลีกห่างมันคือการละทิ้งมัน

และการปลีกตัวออกจากมันและพรรคพวกของมัน

ท่านใช้เวลาสิบปีในการเชิญชวนสู่เตาฮีด

และหลังจากสิบปีนั้นท่านได้ถูกนำขึ้นสู่ฟากฟ้า

และการละหมาดทั้งห้าก็ได้ถูกบัญญัติแก่ท่าน

ท่านได้ละหมาดในมัสกะฮ์เป็นเวลาสามปี

และหลังจากนั้นท่านก็ได้รับคำสั่งให้อพยพไปยังมะดีนะฮ์

การอพยพ

คือ

การย้ายออกจากแผ่นดินที่ตั้งภาคีไปยังแผ่นดินอิสลาม

และการอพยพนั้นเป็นข้อบังคับทางศาสนาเหนือประชาชาตินี้
จากแผ่นดินที่ตั้งภาคีไปยังแผ่นดินอิสลาม
และจะยังคงมีอยู่ต่อไปจนกระทั่งวันสิ้นโลกจะบังเกิดขึ้น

และหลักฐานคือดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا 97 إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا 98﴾

แท้จริงบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์ได้อาชีวิตของพวกเขาไป
โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่อธรรมต่อตนเอง
(เพราะปฏิเสธที่จะอพยพและเต็มใจที่จะถูกกดขี่โดยกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธา) มลาอิกะฮ์ได้ถามว่า
"พวกเจ้าเคยอยู่ในสภาพใด?" พวกเขากล่าวว่า
"พวกเราเป็นผู้ที่ถูกกดขี่ในแผ่นดิน" มลาอิกะฮ์กล่าวว่า
"แผ่นดินของอัลลอฮ์ไม่กว้างขวางพอสำหรับพวกเจ้าที่จะอพยพกระนั้นหรือ?" ดังนั้น ชนเหล่านี้แหละ
ที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม
และมันเป็นที่ยกกลับไปที่เราเล่าถึง 97

นอกจากบรรดาผู้ที่อ่อนแอ ทั้งจากผู้ชาย
ผู้หญิงและเด็กที่ไม่มีความสามารถในการหาอุปการะ (หลบหนี)
และไม่รู้วิธีการใด ๆ (ในการอพยพ) [อันนิสาฮ์: 97-98]

และคำดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ที่ว่า:

﴿يُعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ 56﴾

โอ้ปวงบ่าวของข้าผู้ศรัทธาเอ๋ย
แท้จริงแผ่นดินของข้านี้กว้างขวาง

ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าเท่านั้น [อัล-อันกะบูต : 56]

ท่านอัลบะฆอวีย์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:
สาเหตุของการประหानอายะฮ์นั้นลงมานั้นคือ
บรรดามุสลิมที่อยู่ในนครมักกะฮ์ที่ไม่ได้อพยพ
ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงเรียกพวกเขาด้วยชื่อแห่งการศรัทธา
และหลักฐานเรื่องการอิจเราะฮ์จากอัล-ขุนนะฮ์
คือดำรัสของท่านนบี ที่ว่า:

"لَا تَنْقُطُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقُطَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقُطَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ
مَغْرِبِهَا".

"การอิจเราะฮ์จะไม่ยุติลง
จนกว่าการกลับเนื้อกลับตัวจะยุติลง
และการกลับเนื้อกลับตัวจะไม่ยุติลง
จนกว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นจากทางทิศตะวันตก"

ครั้นเมื่อท่านได้พำนักที่เมืองมะดีนะฮ์แล้ว
ท่านก็ได้ถูกบัญชาให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติอิสลามที่เหลืออยู่
เช่น ชะกาต, การถือศีลอด, หัจญ์, การอะซาน, การญิฮาด,
การสั่งใช้ให้ทำความดีและการห้ามปรามจากการทำความชั่ว
และท่านได้ดำเนินตามแนวทางนี้เป็นเวลาสิบปี

ท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้เสียชีวิตแล้ว
แต่ศาสนาของท่านยังคงอยู่
ซึ่งศาสนานี้ไม่มีความดิ่งามใดเลย
นอกจากท่านได้ชี้แนะแก่ประชาชาติ
และไม่มีความชั่วร้ายใดเลย
นอกจากท่านได้ตักเตือนพวกเขาให้ระวังจากมัน

และความคิดที่ท่านได้ชี้แนะนั้นคือ
การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์

และทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและทรงพอพระทัย

ส่วนความชั่วร้ายที่ท่านได้ตัดเตือนนั้น คือ การตั้งภาคี
และทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรังเกียจและไม่ทรงพอพระทัย

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งท่านมายังมนุษยทุกคน
และทรงกำหนดให้การภักดีต่อท่านเป็นศาสนบัญญัติเหนือญ
ินและมนุษย์ทั้งปวง และหลักฐานคือดำรัสของพระองค์
ตะอาลา ที่ว่า:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด "โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย
แท้จริงฉันคือเราะซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล...

[อัลอะฮ์รอฟ : 158]

และอัลลอฮ์ทรงทำให้ศาสนาสมบูรณ์ด้วยท่าน
ดังหลักฐานที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้าสมบูรณ์เพื่อพวกเจ้า
และข้าได้ทำให้ความโปรดปรานของข้าที่มีต่อพวกเจ้านั้นบริ
บูรณ์ และข้าได้เลือกให้อิสลามเป็นศาสนาสำหรับพวกเจ้า

[อัลมาอิดะฮ์ : 3]

หลักฐานในการตายของท่านนั้นคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ 30 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصِّمُونَ 31﴾

แท้จริงเจ้าจะต้องตาย และแท้จริงพวกเขาก็จะต้องตาย

แล้วแท้จริงพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์จะถูกเอียงกันต่อหน้าพระผู้
อภิบาลของพวกเจ้า [อัซซุมัร : 30-31]

และมนุษย์เมื่อตายไปแล้วจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ
และหลักฐานคือคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

{مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ (55)}

จากแผ่นดินเราได้บังเกิดพวกเจ้า และ ณ
แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเจ้ากลับคืนไป และจากแผ่นดินนั้น
เราจะให้พวกเจ้าออกมาอีกครั้งหนึ่ง [ฏอฮา : 55]

และคำตรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ว่า:

{وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا 17 ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا 18}

และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากแผ่นดินเช่นพืชผัก 17
หลังจากนั้น ทรงทำให้พวกเจ้ากลับคืนสู่แผ่นดิน
และจะทรงให้พวกเจ้าออกมาอีกเพื่อคืนชีพ [นูหฺ : 17-18]

และหลังจากฟื้นคืนชีพ

พวกเขาจะถูกสอบสวนและจะได้รับการตอบแทนตามการงาน
ของพวกเขา และหลักฐานคือคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา
ที่ว่า:

{...لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ}

เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พ
พวกเขาประพฤติ

และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความดีด้วยความดี [อัน-
นัจญ์มิ : 31]

และผู้ใดที่ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพ ก็ได้ปฏิเสธศรัทธา
และหลักฐานก็คือคำรัสของพระองค์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبُّونَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝۷﴾

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่า
พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (โอ
มุฮัมมัด)

ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของข้า
พวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน
แล้วพวกเขาจะได้รับแจ้งตามที่พวกเขาได้ประกอบการกรรมไว้
และนั่นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์ [อัต-ตะฮอนุน : 7]

และอัลลอฮ์ได้ทรงส่งบรรดาเราะซูลทั้งหมดมาในฐานะผู้แ
้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และหลักฐานคือคำตรัสของพระองค์
ตะอาลา ที่ว่า:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

บรรดาเราะซูล คือผู้มีบทบาทในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และผู้ตักเตือน

เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีข้อโต้แย้งต่ออัลลอฮ์ภายหลังจากบรร
ดาเราะซูลเหล่านั้น... [อันนิสาฮ์ : 165]

และคนแรกของพวกเขาคือ นูหิ อะลัยฮิสสลาม

และท่านสุดท้ายของพวกเขาคือ มุฮัมมัด
คือลลลลลลลลอะลัยฮิสสลลลล ท่านคืออนบีท่านสุดท้าย
เพราะจะไม่มีอนบีอีกต่อไปหลังจากท่าน
และหลักฐานคือคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขาเจ้า
แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี...
[อัล-อะห์ซาบ : 40]

และหลักฐานที่ว่าคนแรกของพวกเขาคือนูห์
อะลัยฮิสสลาม คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

{إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...}

แท้จริงเราได้ประทานวะฮีย์แก่เจ้า
ดังที่เราได้ประทานวะฮีย์แก่นูห์ และบรรดานบีหลังจากเขา...
[อันนิสาอ์ : 163]

และทุกประชาชาติอัลลอฮ์ได้ทรงส่งเราะซูลมายังพวกเขา
- จากนูห์ถึงมุฮัมมัด -

เพื่อสั่งใช้พวกเขาให้เคารพสักการะอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว
และห้ามพวกเขาจากการเคารพสักการะพวกเจว็ด
และหลักฐานคือคำดำรัสของพระองค์ ตะอาลา ที่ว่า:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...}

และแท้จริง เราได้ส่งเราะซูลมาในทุกประชาชาติ
(โดยใช้ให้พวกเขาบัญญัติว่า)

"พวกเจ้าจงเคารพสักการะอัลลอฮ์"

และจงออกห่างจากพวกกอชฎ... [อันนะห์ล : 36]

และอัลลอฮ์ทรงกำหนดเป็นข้อบังคับเหนือปวงบ่าวทั้งมวล
คือ: การปฏิเสธศรัทธาต่อกอชฎ และการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ท่านอิบนุ อัล-กัอยยิม เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:
ความหมายของอัฎฎอชฎ:
คือทุกสิ่งที่ป่าวได้ละเมิดขอบเขตในเรื่องของมัน -

ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ หรือผู้ที่ถูกปฏิบัติตาม หรือผู้ที่ถูกเชื่อฟัง

บรรดาภูอูซุนนั้นมีจำนวนมากมาย
และหัวหน้าของพวกมันมีห้าจำพวก ได้แก่ อิบลิส -
ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งมัน-,
ผู้ที่ถูกเคารพภักดีโดยที่เขาพึงพอใจ,
ผู้ที่เรียกร้องผู้คนให้เคารพภักดีต่อตนเอง,
ผู้ที่อวดอ้างว่ารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งเร้นลับ
และผู้ที่ตัดสินใจด้วยสิ่งอื่นนอกเหนือจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงประหา
นลงมา

และหลักฐานคือคำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

{لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (256)}

ไม่มีการบังคับใด ๆ (ให้นับถือ) ในศาสนาอิสลาม แนนอน
ความชอบธรรมได้กระจ่างแจ้งจากความหลงผิด ดังนั้น
ผู้ใดปฏิเสธอิฎ-ภูอูซุน และศรัทธาต่ออัลลอฮ์
แนนอนเขาได้ยึดเหนี่ยวด้วยพันธะอันมั่นคงซึ่งไม่มีวันที่มันจะ
แตกสลายอย่างแนนอน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไดยิน
ผู้ทรงรอบรู้ [อัลบะเกาะเราะฮ์: 256] และนี่คือความหมายของ
“لا إله إلا الله” และในหะดีษได้กล่าวไว้ว่า:

"رَأْسُ الْأَمْرِ: الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ: الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ."

“รากฐานของศาสนา คือการปฏิบัติตน,
เสาของมันคือการละหมาด,
และสัญลักษณ์ของมันคือการเสียสละต่อสู้ (ญิฮาด)
ในหนทางแห่งอัลลอฮ์”

และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ที่ดียิ่งกว่า

สารบัญ

หลักการสามประการพร้อมหลักฐาน.....	2
หลักการสามประการพร้อมหลักฐาน.....	2
[หลักข้อที่หนึ่ง]	6
[หลักข้อที่สอง]	14
[หลักการที่สาม].....	23